

Not des Lebens \ ברנרד סנהב

ב"מבוא למהדורה האנגלית של סמינר ו'X" לאקאן מבטא שני מסמנים בכדי לנסות להגדיר מה עשוי להיות הסוף של הריפוי האנליטי. לבטא "מקרים דחופים" ו"סיפוק" זה לא לגמרי ברור.

בכדי לנסות לגרום לנו לתפוס מה מעורב בביטוי הזה, ז'אק אלן מילר מסתמך על התייחסות של לאקאן בסמינר VII, *האתיקה של הפסיכואנליזה* כדי להדגיש את הדחיפה, ה-"זה דוחף", ה-"רצון", ה-"I want" שניתן לתפוס בצורך לסיפוק. בסמינר הזה, לאקאן מפרט שזהו *הרצון לחיות*, מסמן שפריוד עסק בו. "מה שפלונני מוצא ב-das Ding", אומר לאקאן, "הוא הסוד האמיתי. [...] אם פריוד מדבר על עקרון המציאות, זה בכדי לחשוף בפנינו שמנקודת מבט מסוימת הוא תמיד מובס; הוא רק מסוגל לאשר את עצמו בשוליים. וכאלה הם הדברים בגלל סוג של לחץ שניתן לומר, אם הדברים לא היו מרחיקים לכת, פריוד קורא לו לא 'צרכים חיוניים' אלא die Not des Lebens, בטקסט הגרמני. ביטוי חזק לאין שיעור. משהו שמייחל. 'צורך' ולא 'צרכים'. לחץ, דחיפות. המצב של Not הוא המצב של דחיפות בחיים"¹.

בטקסט זה, פריוד כבר ביטא דחיפות וסיפוק, הסיפוק שהולך אל מעבר לסיפוק של צרכים ואשר הוא מה שהוא מגדיר כדחיפות של החיים: "עקרון-ההתמד, בכל אופן, נשבר מן ההתחלה, בשל נסיבות אחרות. עם מורכבות [עולה] של פנים [האורגניזם], מערכת העצבים מקבלת גירויים מהאלמנט הסומטי עצמו - גירויים אנדוגניים – שעליהם להתפרק באופן שווה. מקורם של אלה בתאי הגוף והם שמעוררים את שלושת הצרכים העיקריים: הרעב, הנשימה, המיניות. האורגניזם לא יכול לסגת מצרכים אלה כפי שהוא יכול מפני הגירויים החיצוניים; הוא לא יכול להשתמש ב-Q שלהם בכדי לברוח מהגירוי. הם חדלים רק כאשר הם חשופים לתנאים ייחודיים, אשר חייבים להתקיים בעולם החיצוני. למשל, הצורך בהזנה. בכדי להשיג פעולה כזו (אשר ראויה להיקרא 'ספציפית'), דרוש מאמץ עצמאי מ-Q האנדוגני וככלל גדול ממנו, מפני שהאינדיבידואל חשוף לתנאים אשר יכולים להיות מתוארים כדחיפות לחיים (Not des Lebens)"².

תרגום לאנגלית: ג'נט הניי, תרגום לעברית: גבי מנדלסון, עריכת תרגום: אביבית שיין מידן

¹ Lacan, Jacques, Seminar 7, The Ethics of Psychoanalysis [1959-60], London, Routledge, 1992, p. 46.

² Freud, Sigmund, "Project for a Scientific Psychology" [1895], SE1, p. 297.